

there is no ocean like the one within look to the moon rise with the tides, and swim... og med saul williams og krs-one i bakhodet er jeg i usynlige svømmetak mot det innerste og inderligste mine drømmer kan forestille seg... saul the road to damascus, come follow me the serpent swallow the moon, but it won't, swallow me... hvor er jeg nå i den vedvarende strømmen av inntrykk og hvordan henger alt sammen med denne eksperimentelle teksten i kosmos' urokkelige faktum og hvordan fungerer denne organismen vi kaller språket og hva med de store spørsmålene som hvor er tiden i en mediterende låt som strømmer fra den sprakende pc-stereo en mil og milevis unna den forheksede bygryten i en by som er som byer flest og likevel ikke for alle mine venner er brennmerket av den og dette virvelvindlivet akkompagneres av tastaturets sinnssyke vals mot apokalypse i ekkoet av vår egen opprinnelse...

... intellect is like a major city laden with concrete, metal advanced modes of transportation shining buildings, and fenced in parks... i sted gikk jeg hjemover mellom de konstruerte høyblokkene med en klump hasj i lommen og tenkte denne kvelden blir bra den også, følte hvordan vibbene ble bedre og bedre og merket hvordan det hele uthevet seg i det jeg så et blad falle fra et av de plantede trærne...

... spirit is the mountain's forest wilderness and vast countryside that surrounds it... klisjefyllt nok tenker jeg på hvordan livet oppfattes i det herrrens år to tusen og fire og hamrer løst dette fordømte tastaturet og lengter etter mer enn plastikk og det ubrukelige materielle, hjemme hos mor i stillheten; jeg leverer henne skittentøyet må man forstå og dessuten har hun pc og dessuten er hun min eneste mor, for tiden bor jeg i sentrum i en rønne hvor folk hver natt krasjer i stabler i stolene og i den slitte hjørnesofaen en jævel spydde utover på nyttårsaften, noen har kanskje på seg gassmasken eller den gamle krigshjelmen eller noen andre morbide effekter som ligger strødd omkring og alltid sover noen tyllt inn i et av de svære svarte flaggene og jeg vet ikke hvordan det har havnet julenek utover gulvet i alle rommene som i frykt og avsky i las vegas eller noe og klissete flekker på gulvet ikke engang veggene vet hva er spikret seg fast i bevisstheten min en dag jeg stirret himmel og helvete i møte med hodet i hendene og det er sant at jeg fant en brødkniv på badet en morgen og at en pønker bet munnfuller av smøret og sa med et glis margarin er mat, og mamma spør hvorfor håndklærne er gjennomvåte og skitne, hun sier det ser ut som om noen har tørket seg i ræven med dem, sluken er selvfølgelig tett og de har lagt i bløt i dagevis og all slags avskum trækker innom når de må på dass og jeg vet ikke hva jeg skal svare og jeg vet ikke hva som feiler meg for virkeligheten overgår fiksjonen og jeg opphører for noe som føles som et minutts stillhet i en begravelse, nå husker jeg ikke lengre hva jeg sa til mitt forsvar og vet at det uansett ikke ville gjort noen nytte...

... det er ikke rart vi flykter mens alt forsvinner foran øynene våre, det eneste undergrunnen har til felles er motstanden mot det bestående står det skrevet på et fotografi jeg vet om, jeg bryr meg om politikk bare ved å velge min egen greie og gi faen i dem alle sammen, ... too many people live in the city struggling day to day for mere existence most have forgotten how to live off the land they only experience nature on class trips and short-term vacations for those that live in the country cities are like amusement parks with high prices and temporal satisfaction at the end of the day, they are tired and ready to go home, and relieve their ringing ears ... det siste jeg vil bli er en robot og ordet er velbrukt og treffende se dem for deg i rulletrappene, jeg valgte å ta opplevelsesferie hele tiden og tenker at pedro carmona alvares vri med dagen rundt på 80 verdener er jævla kult sagt, det er lenge siden jeg ga dette samfunnets farger opp og hvor fett er det ikke å leve i galskapen når vi ler av de fulle trynene som er rasende patetiske om nettene og vi plutselig legger merke til oss selv i køen på

seven-eleven og det er loking ute og går på bærtur hvor er filmen hey jeg tror jeg glemte den hæ faen jeg har den visst typisk nok i hånden dette er en situasjon og alle ser på oss hvorfor er vi en sensasjon og vi ler av dem og av oss selv og nå finner ikke Ivan igjen visakortet sitt og køen må slippe forbi og selvfølgelig har han den i lommen likevel for tid og sted trylles alltid vekk når vi for eksempel studerer taxikøens psykologi på trygg avstand fra et vindu fem etasjer ovenfra eller løper rundt en annen kveld og maser hverandres øyne galere og galere galest til morgendagen gryr et helt annet sted opp av røyken og jointene er det eneste man forholder seg til på denne formen i denne avgrunnen av verdensrommet når alt trekkes opp og tilbake som hos en jævla urmaker og jeg husker knapt hvor glad jeg var i alt og alle mellom setninger og skygger og minner og lyder, det er nå klokken tikker våre knokler i stykker, løp for helvete, løp, du var en engel, du flydde gjennom nattens spiraler av lykke. . .

. . . jeg tar en pause fra skriveingen, putter sangen på igjen, det er ikke annet å gjøre enn å applaudere det andre verset, og jeg puster ut. . .

uh-huh, speak the word hyper-accelerated meditations talk the reversal of this word dispersal is thought there is no difference between thought and talk like the blackboard chalk and homicide chalk they both give outlines one is designed to outline the mind the other outlines the body after a crime could it be that these two chalks are connected; meaning the body gets outlined when the mind is neglected or poorly directed like the teacher with the chalk or is the teacher the beginning of the homicide we talk? be selective in your speech cause the chalk of the two technical teaching has taught each knowledge reigns supreme over nearly everyone nearly every daughter, nearly every son ignorance reigns supreme for some they chase the sum, inviting the I-R-S to come make the connection, choose your direction use your protection when sexin and hexin things come back cause they really never left if the secret to meditation is found in the breath then speech is another form of meditateness whatya say to this latest rhyme or poem? some have been known to quite the mind through OM. . . . Bradley Nowell fra Sublime som var et unikum har en sang dedikert til KRS-ONE, han synger om alt han lærte av den gamle ringreven fordi han dropper vitenskap og historie på en helt egen og intelligent måte, det er dette vi samler oss om, alle de spinnville, når jeg har musikken har jeg et sted å gå synger nofx i sangen de kaller radio og jeg kan ikke bli mer enig, kommer på en tekst jeg skrev her om dagen som begynte med at musikken er grunnlaget i rommet, hvordan det er lag på lag av bølger overalt og universet er som et svært lager ingen vet om, det er derfor folk går på raveparty og jeg skrev at vi alle lengter etter stillheten vi kommer fra, det var kanskje tittelen, som vanlig handlet det om å eksplodere i ungdom og liv og senere tenkte jeg på en venninnes opplevelse fra puddefjordsbroen, panoramaet slo livet ut av henne og fylte henne slik at hun ville hoppe for å føle alt fantastisk for alltid. . .